ਮਹਿਬੂਬ-ਉਰ-ਰਹਿਮਾਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ.

ਬਨਾਮ

ਅਹਿਸਾਨੁਲ ਗਨੀ (ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8199, 2009)

ਫਰਵਰੀ 15, 2019

[ਬੀ, ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963: ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ - ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਦੋਂ ਮੰਗੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਨਾਲ ਹੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਸ. 100, 100 (5). ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

1.1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

1.2 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1.3 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ, "ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ, ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਵੇ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਕਸ਼ਾਸਤਰ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਪ੍ਰਜਨਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

1.4 ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ, ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿਭਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਸਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

1.5 ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 16 ਅਤੇ 17] [181-C-E]

ਉਮਾਬਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕੰਠ ਧੋਂਡੀਬਾ ਚਵਾਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2005) 6 ਐਸਸੀਸੀ 243: [2005] 3 ਐਸਸੀਆਰ 521; ਏ. ਕੰਥਾਮਨੀ ਬਨਾਮ ਨਸਰੀਨ ਅਹਿਮਦ (2017) 4 ਐਸਸੀਸੀ 654: [2017] 2 ਐਸਸੀਆਰ 610; ਸਈਦ ਦਸਤਗੀਰ ਬਨਾਮ ਡੀਟੀ। ਆਰ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇਟੀ (1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 337 : [1999] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 351; ਅਨੀਗਲਾਸੇ ਯੋਹਾਨਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਲਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2005) 7 ਐਸਸੀਸੀ 534: [2005] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 440 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

2. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਲੋੜ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੇਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਦੋਂ ਮੰਗੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.1 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 101 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2018) 4 ਐਸਸੀਸੀ 562: [2018] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1063 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3.2 ਧਾਰਾ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 100 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਮਹਿਬੂਬ-ਉਰ-ਰਹਿਮਾਨ (ਡੀ) ਥ੍ਰ. ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਅਹਿਸਾਨੁਲ ਘਾਨੀ ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਣ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ [2005] 3 ਐਸਸੀਆਰ 521 ਪੈਰਾ 9 [2017] ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ 2 ਐਸਸੀਆਰ 610 ਪੈਰਾ 14 [1999] ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 351 ਪੈਰਾ 14 ਸੀ[2005] ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 440 ਪੈਰਾ 14 [2018] ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ 1 ਐਸਸੀਆਰ 1063 ਪੈਰਾ 20 ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 10.12.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8199 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 931 ਵਿੱਚ 1995 ਵਿੱਚ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਈਦ ਮਹਿਦੀ ਇਮਾਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਮਾਮਾ ਏ., ਆਤਿਫ ਸੁਹਰਾਵਰਦੀ, ਤਬਰੇਜ਼ ਅਹਿਮਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ.ਐਮ. ਕਸ਼ਯਪ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਡੀਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਨੇ 1979 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 392 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨਪੁਰ ਨਗਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.12.1981 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਨਪੁਰ ਨਗਰ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1982 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 54 ਵਿੱਚ 03.07.1995 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1995 ਦੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 931 ਵਿੱਚ 10.12.2007 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 13.08.1979 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 16/17.04.1975 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਂਟਲ ਗੰਜ, ਕਾਨਪੁਰ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 102 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 30,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 15,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ

ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ; ਅਤੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 06.05.1979 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਸੀਲਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਬਚਾਓਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 06.07.1979 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਬਹਾਨੇ ਸਨ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

3. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਡਮ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਰ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਲੜਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਮਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸਾਂ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਲਏ।

4. ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

"1. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ?

2. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

3. ਕੀ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਅਲੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

4. ਕੀ ਸਮਝੌਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਬਲਯੂ.ਐਸ. ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਤੋਂ 15 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? 5. ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?"

5. ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.11.1981 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਸੀਲਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ; ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 07.08.1979 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 17.08.1979 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 13.08.1979 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ; ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ 06.05.1979 ਦੇ ਨੋਟਿਸ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 3) ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਅਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਈ06.07.1979 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ -12) ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

6. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਆਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 29.07.1982 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 1982 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 54 ਵਜੋਂ ਕਾਨਪੁਰ ਨਗਰ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 28.02.1995 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 25.04.1995 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

8. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

(ii) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ?

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 10.12.2007 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮਾਬਾਈ ਅਤੇ ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕੰਠ ਧੋਂਡੀਬਾ ਚਵਾਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ: (2005) 6 ਐਸਸੀਸੀ 243, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ 6.5.1979 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁੰਬਈ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ੀ ਦੇਖਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ

ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਹ ਖੋਜ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 16/17-4-1975 ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਕਰੀ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਤੀਜਾ ਸਹੀ ਹੈ। 10. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। 11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਫਾਰਮ; ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਿਆਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ('ਸੀਪੀਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਟ੍ਰੇਟ ਜੈਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

13. ਇਹ ਗੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

(16. ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਬਾਰਾਂ- ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ- (a) ** * (b)* (c) [ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ] 1 ਕਿ ਉਸਨੇ 2018 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਜੋ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਥਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ "ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਵਿਆਖਿਆ: —ਧਾਰਾ (c) ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ,

- ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਸਲ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। C14. ਹਾਲਾਂਕਿ, 2018 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ, "ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ "ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ, ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਈਟੋ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਵੇ। ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਪ੍ਰਜਨਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਏ. ਕੰਥਾਮਨੀ ਬਨਾਮ ਨਸਰੀਨ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ: (2017) 4 ਐਸਸੀਸੀ 654 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ,

1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋੜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "2018 ਦੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਦੁਆਰਾ, "ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਕਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ਸਈਦ ਦਸਤਗੀਰ ਨੂੰ "ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਬਨਾਮ ਟੀਆਰ ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇਟੀ: (1999) 6 ਐਸਸੀਸੀ 337; ਅਤੇ ਅਨੀਗਲਸ ਯੋਹਾਨਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਲਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। : (2005)

"22. ਇਸ ਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੈਂਡਿਕਸ 'ਏ' ਸੀਪੀਸੀ 15 ਦੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿਭਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਸਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਮਾਬਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ: "30. ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

*** *** ***

45. ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ।
16. ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 30,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਕਾਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ 15,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ 16/17.04.1975 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ 06.05.1979 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਨੋਟਿਸ 17.05.1979 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ 06.07.1979 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਮੋਟ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ.

17. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

18. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀਮਾ ਲੋੜ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੇਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਦੋਂ ਮੰਗੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਸੀ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਵੀ ਹੈ, ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 101 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਤੇ 101 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ:

"100. ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

(1) ਇਸ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਇਕਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਪੀਲੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ।

(5) ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 101. ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ- ਧਾਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 20. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। : (2018) 4 ਐਸਸੀਸੀ 562 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੀ ਹੈ: ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

21. ਸਾਡਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 100 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

22. ਉੱਪਰ ਜੋ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra

Advocate